

POGASNAĆ (5) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

fut 3 pl pogasną (1). *♦ praet 3 pl m pers* pogasli (1). *subst* pogasły (2) *SkarŻyw, NiemObr*, pogasnęły (1) *WisznTr*.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Zgasnąć (o wielu) (5) :

Fraza: »lampy, świece pogasły« (1:1): Daycie nam też prosimy oleiu wálzego/ bo pewnie lámpy náłże pogáľzná [!]. *RejPos* [340]v; wśzytki świece záráz cudownie v wśzytkich ludzi pogáľły. *SkarŻyw* 507.

Przen (2) : iuz ognifte ony kule/ ktoremi pierwey [*książę babiloński, tj. papież*] łtrzeláľ/ ná Xiążetá/ Krole y Cefárze/ pogáľły. *NiemObr* 65.

W porównaniu (1): Ošťapili mię iáko pczóły/ pogáľli iáko ogień ćierzniowy [*exstinctae sunt sicut ignis*] *BudBib Ps* 117/12.

[*Fraza:* »kuchnie [czyje] pogasły« = *ktoś stracił dochody*: Jeśli tego nie zgubiem, jużechmy zginęli, [...] Kuchnie nasze pogasły, już nam mało dają. *Apolog* 53.]

a. *Ściemnieć, stracić blask* (1) : Erytreylkie iáľne żarze pogáľnęły/ Cicho było wśzędzie: bydłetà poľnęły. *WisznTr* 30.

Formacje współrdzenne cf GASIĆ.